

Opmandskendelse
i
faglig voldgift (FV2010.129)

Serviceforbundet
for
A
(Evelyn Jørgensen)
mod
Vagt DK A/S
(advokat Michael Meldgaard)

Voldgiftsretten

Voldgiftsretten er nedsat i medfør af § 22 i Standard Overenskomst 2008 – 2011 mellem Vagt DK A/S og Vagt- og Sikkerhedsfunktionærernes Landssammenslutning under Dansk Funktionærforbund – Serviceforbundet, der henviser til den af hovedorganisationerne senest vedtagne norm for behandling af faglig strid. Parterne har efter aftale ikke udpeget medlemmer af voldgiftsretten. Undertegnede landsdommer Tine Vuust er af Arbejdsrettens formand udpeget som opmand.

Sagen har været forhandlet den 13. september 2010 på advokat Michael Meldgaards kontor, Løvenørnsgade 17 i Horsens.

Parterne påstande

Klageren har nedlagt følgende påstande:

Vagt DK A/S skal anerkende, at bortvisningen den 17. april 2009 af forbundets medlem A er uberettiget og overenskomststridig.

Vagt DK A/S tilpligtes til A af betale erstatning for manglende opsigelsesvarsel med 111.770,17 kr., svarende til 4½ måneds varsel, med tillæg af sædvanlig procesrente fra den 17. april 2009 til betaling sker.

Vagt DK A/S tilpligtes til A at betale en efter voldgiftsrettens skøn fastsat godtgørelse for uberettiget bortvisning. Godtgørelsen tillægges sædvanlig procesrente fra 27. maj 2009 til betaling sker.

Indklagede har påstået frifindelse.

Sagens omstændigheder

A blev den 1. juli 2005 ansat som deltidsbeskæftiget vægter/sikkerhedsvagt hos indklagede med en garanteret månedsnorm på 100 timer og med aftalt opsigelsesanciennitet regnet fra den 1. april 2005. Hendes ansættelsesforhold var omfattet af overenskomst mellem DK Vagt A/S og Vagt- og Sikkerhedsfunktionærernes Landssammenslutning under Dansk Funktionærforbund – Serviceforbundet. Af ansættelseskontrakten, underskrevet den 25. juni 2005, fremgår blandt andet, at ansættelsesforholdet kan bringes til ophør uden varsel, såfremt der dokumenteres brud på tavshedspligten, eller hvis der foreligger to skriftlige advarsler for brud på indklagedes interne regelsæt. A har endvidere underskrevet en erklæring om tavshedspligt, hvoraf fremgår bl.a., at brud på tavshedspligten kan medføre bortvisning.

På As Facebook-væg blev der den 24. februar 2009 skrevet blandt andet:

” ...

A Overvejer at sige ”fuck det hele og lade dem vinde deres hetz i første omgang!!

Helle Ilsøe, d. 24. februar kl. 18.09
Er det ved at være så slemt???

A, d. 24. februar kl. 20:05

Den tager vi lige på "den ubåndede" en dag :)

..."

Den 6. april 2009 skrev A på sin Facebook-væg som svar på et spørgsmål om, hvor hun holdt vagt:

"...

Ikke helt ingenting, vist ca. alt strømforsyning til hele Danmark :-) Hmm, der er nogle der kan...

..."

Den 15. april 2009 fremgår af samme Facebook-væg blandt andet:

"....

[kl. 11.40] A "Ligner jeg en, der ser bekymret ud"?? "Ej, vel"?!"

[kl. 13.27] A **Nam nam... Ville da være noget andet end at være støvkost i Vagt DK :-)**

[kl. 17.14] Nu kan det da være at man langt om længe får lidt for alle de penge, man har pumpet i fagforeningen!!!! Game over, Vagt DK...

Maiken Wulf, d. 15. april kl. 17:15

Hva er du nu blevet træt af :)

A, d. 15. april kl. 17:19

Det er slut, grænsen er nået og der er erklæret krig..

Jette Jacobsen, d. 15. april kl. 17:49

den store har lige fortalt kort hvad det drejer sig om..... **GI DEN GAS!!!!!!**

A, d. 15. april kl. 17.53

Du kan dælme tro at den får gas :-)

..."

Ved brev af 17. april 2009 bortviste indklagede A fra sin stilling. Om begrundelsen for bortvisningen hedder det:

”...

Du har i flere tilfælde brudt den tavshedspligt, som er anført i din kontrakt underskrevet 25-06-2008, samt på bilag hertil ”tavshedspligt”.

Derudover har du i forbindelse med vagten 05-04-2009 udfyldt en arbejdsseddel ved XL Byg i Fredericia, som var Vagt DK A/S i hænde dagen efter, bevidst søgt at snyde Vagt DK A/S i forbindelse med din løn afregning. Denne arbejdsseddel blev først udfyldt og afleveret efter, at vagten var afholdt og da du var velvidende om, at du ikke selv havde afholdt vagten.

...”

Bortvisningen blev behandlet på et lokalt mæglingssmøde den 27. maj 2009. Af uenighedsprotokol lat fra dette møde fremgår bl.a., at indklagede som begrundelse for bortvisningen tillige anførte, at As offentlige ytringer på Facebook, hvor virksomhedens kunder og forretningsforbindelser er blandt hendes ”Facebook-venner”, også udgjorde en overtrædelse hendes loyalitetsforpligtelse over for indklagede.

Klagerens påstand vedrørende løn i opsigelsesperioden er opgjort som 4½ måneds løn med tillæg af pension og feriegodtgørelse. Parterne er enige om den beløbsmæssige opgørelse af kravet.

Forklaringer

Der er under forhandlingen afgivet forklaring af Kim Sandø Hansen, A, administrerende direktør hos indklagede Tonni Jensen og tidligere driftsdirektør Kaj Lindeberg Nielsen.

Kim Sandø Hansen har forklaret bl.a., at han har været ansat hos indklagede i cirka 3 år. Han og A mødte hinanden på arbejdspladsen og blev gift, mens de begge arbejdede hos indklagede. Han var afdelingsleder og As nærmeste chef. Da A blev gravid i december 2008 fortalte han Tonni Jensen og Kaj Lindeberg Nielsen herom. Deres holdning var, at graviditet ikke passede med et arbejde som vagt. Han fortalte A om ledelsens holdning, og han meddelte indklagede pr. mail, at han var utilfreds med deres håndtering af sagen. På bortvisningstidspunktet var A ikke gravid.

I april 2009 tog han en vagt for A i XL Byg for at hjælpe hende. Hun havde efter en opringning fra Michael Jensen, der stod for weekendvagten, påtaget sig to vagter med kun få timers mellemrum.

Han tilbød hende derfor at påbegynde den anden vagt, indtil hun var blevet frisk, men det endte med, at han tog hele vagten. Han tog en arbejdsseddel med hjem til A, som udfyldte den, hvorefter han mandag morgen afleverede arbejdssedlen til Kaj Lindeberg Nielsen sammen med alle de andre arbejdssedler fra weekenden. Han gjorde i den forbindelse opmærksom på, at det var ham, der havde udført As vagt. Han modtog hverken dengang eller senere nogen bemærkninger til arbejdssedlen. Det var almindeligt hos indklagede, at man byttede vagter og på den måde kom til at skylde hinanden vagttid. Man kunne også bytte vagter online via Delta-plan, men dette system brugte man ikke ved akut bytning af vagter. Han var selv på fast månedsløn og fik ikke særskilt betaling for ekstra-vagter.

På bortvisningstidspunktet var der en krise i forholdet mellem ham og A. Han fortalte i virksomheden, at A ville gå til fagforeningen, og han fortalte også, at han vidste, at Torben Jess til A havde sagt, at hvis Vagt DK A/S lavede for mange fejl, så kunne de miste deres ISO-certificering. Han erindrer ikke, om samtalen herom mellem Torben Jess og A foregik før eller efter bortvisningen. Torben Jess var ansat i Dansikring, der er en konkurrent til indklagede.

A har forklaret bl.a., at hun fra ansættelsen i 2005 til december 2008 kørte fast alarmpatrulje i Horsens. Hun arbejdede dengang mellem 160 og 200 timer om måneden. Den 29. december 2008 skrev hun på Facebook, at hun skulle være mor. Efterfølgende fik hun at vide, at hun som gravid ikke kunne køre natpatruljering længere, og Kaj Lindeberg Nielsen satte hende på en fast dagvagt hos en kunde i 100 timer om måneden. Hun tabte kort tid efter barnet og bad om at få sin gamle vagt tilbage, men fik nej. Det lykkedes hende trods flere forsøg ikke at komme på fuld tid igen. I samme uge som bortvisningen skete, skrev hun en mail til Kaj Lindeberg Nielsen om, at hun ville gå til fagforeningen, hvis de ikke kunne finde ud af noget med hendes vagter og arbejdstid. Han svarede hende, at det var han ligeglad med, for det var ham, der bestemte. Senere samme dag skrev hun om henvendelsen til fagforeningen på Facebook.

Hun har indstillet sin Facebook profil således, at det kun er personer, der er accepteret af hende som ven, der kan læse, hvad hun skriver. Det er rigtigt, at nogle af hendes Facebook-venner er tidligere kolleger og andre personer fra vagtbranchen, men hun har ikke opfattet dem som værende ansat hos kunder, snarere hos samarbejdspartnere. Torben Jess var dengang ansat som vagt i Dansikring, der

er et konkurrerende firma, og ham havde hun ofte mødt på nattevagter. Nogle af Facebook-vennerne ser hun også privat.

Med bemærkningen i februar 2009 om, at ”den tager vi lige på ”den ubåndede” en dag”, mente hun, at hun selv ville ringe og fortælle Helle Ilsøe om, hvordan det gik, og ikke skrive det på Facebook, hvor alle de andre Facebook-venner kunne følge med. Den 6. april 2009 skrev hun lidt på Facebook, fordi hun kedede sig. Hun vidste ikke, at indklagede var PET-godkendt til arbejdsopgaven. Hun skrev ikke navnet på den energivirksomhed, hun sad vagt på, for det gør man ikke i branchen. Der skiltes rundt om energiselskabet med indklagedes navn, så det er ikke nogen hemmelighed, at indklagede har vagtopgaver for Energinet.dk. Torben Jess har hun ofte talt med, men hun har aldrig fortalt ham noget, som var omfattet af hendes tavshedspligt hos indklagede. Mens hun endnu var ansat, ringede Torben Jess til hende, idet han ”ude i byen” havde hørt, at indklagede havde behandlet hende dårligt. Han ville høre, hvad der lå i det, og hun svarede, at hun havde givet fire år af sit liv for firmaet, og hvis de ikke kunne finde ud af at behandle hende ordentligt efter hendes mislykkede graviditeter, så ville hun ikke være ansat dér længere. Hun talte efter bortvisningen med Torben Jess om, at fagforeningen var gået ind i sagen, og at de havde sagt, at der var mange ting i overenskomsten, som indklagede ikke overholdt. Dette førte til en bemærkning fra ham om, at sådanne fejl kunne medføre, at indklagede mistede sin ISO-certificering. Det skete flere måneder efter bortvisningen.

Vedrørende arbejdssedlen var forholdet det, at hun på indtrængende opfordring af Michael Jensen, der havde weekendvagten, og som ikke havde kunnet få andre til at hjælpe, var gået med til at tage en vagt på XL Byg. Kim tog vagten for hende, fordi hun var for træt efter den forrige vagt. Da han efterfølgende bad hende udfylde en arbejdsseddel vedrørende XL Byg, spurgte hun, om de ikke skulle lade være med det, fordi det var ham, der havde udført vagten. Han sagde imidlertid, at nu havde han udfyldt sedlen hos kunden i hendes navn, og så skulle hun også udfylde arbejdssedlen. Det var normalt hos indklagede, at man internt byttede vagter uden om online-systemet. Hun har aldrig tidligere modtaget påtale vedrørende udfyldning af arbejdsseddel i en sådan situation.

Kaj Lindeberg Nielsen har forklaret bl.a., at han tidligere har været driftsdirektør hos indklagede med det overordnede ansvar for driften, ligesom han i en periode også var medlem af indklagedes bestyrelse. Han har gennem tiden haft mange drøftelser med A, som han oplevede som en besværlig

ansat, der havde svært ved at tilpasse sig udviklingen i virksomheden. Samtalerne drejede sig om hendes adfærd over for kolleger og kunder. Hun havde i lang tid været træt af at køre vagtpatrulje om natten, så da hun blev gravid, og en ny kunde havde behov for en fast dagvagt, var A indforstået med at flytte fra natpatruljering. Han har aldrig sagt, at A ville blive fyret på grund af graviditet. På kontoret var der imidlertid en fri tone, og han kom til at sige noget i anledning af As graviditet, som Kim blev stødt over. Dette skrev Kim til ham i en mail, og han tog kritikken til efterretning.

Det var ham, der hos indklagede behandlede medarbejdernes arbejdssedler. Han kontrollerede dem jævnligt, bl.a. med henblik på korrekt fakturering over for kunden og for at tjekke, at medarbejderne udførte arbejdet efter den fastlagte vagtplan. Han var en måneds tid før bortvisningen blevet opmærksom på en arbejdsseddel fra A vedrørende arbejde på Grundfoss, som ikke passede med vagtplanen, og det viste sig, at Kim havde taget vagten for hende. Han forklarede på det tidspunkt såvel A som Kim, hvor vigtigt det var, at der stod det rigtige navn på arbejdssedlerne. Ingen af dem kunne ikke være i tvivl om, at han fremover ikke ville acceptere noget tilsvarende. Efter indklagedes retningslinjer skulle man meddele sygdom eller anden uarbejdsdygtighed til sin overordnede, der måtte sørge for en afløser, som skulle aflønnes herfor. Man byttede kun vagter uden om online-systemet, hvis der var tale om et ikke planlagt vagtbytte mellem ansatte i samme lønsystemer. Kim, der var på månedsløn, burde derfor have sendt spørgsmålet om As uarbejdsdygtighed videre i systemet i stedet for selv at tage vagten. Kim sagde ikke til ham, da han afleverede As arbejdsseddel fra den 6. april 2009, at det var ham, der havde udført vagten, for så havde han øjeblikkelig reageret herpå. Da han ved sin gennemgang af arbejdssedlerne opdagede, at A ikke havde været på arbejde den pågældende dag, orienterede han Tonni Jensen herom og påtalte det også over for Kim. Kim forklarede sig med, at han syntes, det var synd for A. Når han ikke selv sagde noget til A, var det fordi, han på et tidspunkt, formentlig efter episoden med den forrige arbejdsseddel, havde overgivet personaleansvaret for A til Tonni Jensen, fordi hun tog alt for meget af hans tid og var umulig at gøre tilfreds. Han havde igennem nogen tid fået en lind strøm af henvendelser fra A, herunder med ønske om at få nye udfordringer i arbejdet, men hun havde aldrig anmodet om igen at køre nattevagter. Hun skrev på et tidspunkt, at hun ville gå til fagforeningen, og hun fik et sobert svar tilbage fra ham. Hvis der er betalt løn til hende for vagten den 6. april 2009, så er det en fejl.

Tonni Jensen har forklaret bl.a., at han er administrerende direktør hos indklagede. A har altid været en speciel medarbejder, og det vidste man, da man ansatte hende. Man bliver nok lidt speciel af at

køre 12-timers nattevagter alene. Det var ikke muligt at tilrettelægge arbejdet, så hun var tilfreds. Han overhørte samtalen mellem Kaj Lindeberg Nielsen og A om overgang til faste vagter på Grundfoss, og det var hans indtryk, at det skete efter As ønske. Han har aldrig sagt, at A ville blive fyret på grund af graviditet. Han sagde derimod til Kim, at graviditeten kunne komme til at betyde, at Kim måtte over i en anden afdelingslederstilling, hvis ikke A blev flyttet til en fast vagt. Baggrunden herfor var, at han var bange for, at A og Kim ikke ville tage de fornødne hensyn til hendes graviditet, hvis Kim blev ved med at være hendes overordnede. Han havde Kims fortrolighed og havde kendskab til, at forholdet mellem Kim og A var meget turbulent.

I ugen op til bortvisningen havde han mærket på Kaj Lindeberg Nielsen og Kim, at der var nogen konflikter vedrørende A, men da han havde kendt A gennem mange år, valgte han at se tiden lidt an. Det var dog på grund af den dårlige kommunikation mellem hende og driftschefen hans hensigt ved lejlighed at tage en snak med A om hendes adfærd. Torsdag den 16. april 2009 gik det imidlertid helt galt mellem Kim og A, og det forlød, at de skulle skilles. Han var hjemme hos Kim om aftenen, og Kim viste ham en sms, hvoraf det fremgik, at A havde talt med formanden for den lokale fagforening, og at hun ville anmelde ham til fagforeningen for chikane. Han er ikke selv på Facebook, men Kim printede denne aften nogle af "samtalerne" på As Facebook ud, og Kim fortalte ham også, at Torben Jess efter samtale med A havde sået tvivl om indklagedes fortsatte ISO-certificering. A sygemeldte sig i anledning af den påståede chikane, angiveligt efter råd fra fagforeningsformanden. Fredag morgen blev han kontaktet af en sikkerhedsrepræsentant, som viste ham uddrag af As Facebook med bemærkning om, at hendes udtalelser ikke var rimelige. Samme morgen blev han også ringet op af den administrerende direktør fra indklagedes vigtigste kunde, Den Jyske Kontrolcentral, som på baggrund af ytringerne på As Facebook spurgte til, hvad der dog var ved at ske i virksomheden. Han vurderede, at indholdet af As Facebook kunne være skadeligt for indklagedes forretning, bl.a. fordi i hvert fald otte af hendes Facebook-venner dengang var ansat hos indklagedes kunder og samarbejdspartnere eller i konkurrerende virksomheder. Derfor traf han beslutningen om at bortvise hende. Indklagedes virksomhed bygger i høj grad på tillid til medarbejderne, og han anvender af den grund ikke skriftlige advarsler over for de ansatte.

Vedrørende hendes udtalelser om, at hun sad på hele landets strømforsyning, så var der tale om en vagtopgave på Energinet.dk, der som den eneste strømforsyning i Danmark dækker hele landet. Det var netop opgaven hos denne kunde, der havde foranlediget medarbejdernes underskrift på erklæ-

ringen om tavshedspligt. Det var ingen hemmelighed, at indklagede havde vagtopgaver for Energinet.dk, idet der efter reglerne skal skiltes hermed på virksomheden, men med sin udtalelse røbede A karakteren af vagtopgaven, nemlig at hun sad fast derude og ikke var på en mere traditionel vagtopgave. Indklagede var godkendt af PET til vagtopgaven, netop fordi det ville have uoverskuelige konsekvenser, hvis der skete sabotage af Energinet.dk.

Vedrørende arbejdssedlen fra den 6. april 2009 var der tale om en planlagt vagt, som A på eget initiativ havde tilmeldt sig via online-systemet. Det var en fejl, at indklagede havde accepteret, at hun havde to vagter så tæt på hinanden. Han gav torsdag den 16. april 2009 Kim en påtale i anledning af forholdet.

Parternes argumentation

Klageren har til støtte for sin påstand om løn i opsigelsesperioden gjort gældende, at indklagede ikke har godtgjort, at A misligholdte ansættelsesforholdet på en måde, der berettigede indklagede til at bortvise hende. Vedrørende arbejdssedlen er der tale om, at A og Kim fulgte en fast praksis for bytning af vagter, og måtte de have overtrådt nogle interne retningslinjer i så henseende, så havde A forinden bortvisningen ikke modtaget to skriftlige advarsler således som foreskrevet i ansættelseskontrakten. Ansvar for forholdene vedrørende arbejdssedler påhvilede i første række Kim, og det må efter hans forklaring lægges til grund, at indklagede ikke reagerede over for ham, hvilket understreger, at forholdet i hvert fald ikke dengang blev anset for nogen alvorlig overtrædelse af pligterne i ansættelsesforholdet. Vedrørende skriverierne på Facebook må det tages i betragtning, at As ytringer alene var synlige på det lukkede forum for hendes venner, og ytringerne må derfor sidestilles med private samtaler med vennerne. Det forhold, at nogle af vennerne var beskæftiget i vagtbranchen, ændrer ikke herved. Ytringerne på Facebook indebærer ikke nogen overtrædelse af As tavsheds- eller loyalitetsforpligtelse i ansættelsesforholdet. Hun røbede ingen hemmeligheder med sin udtalelse om, at hun arbejdede på ”alt strømforsyning til hele Danmark”, og hendes oplysning om, at hun var gået til fagforeningen, fremkom efter, at hun havde orienteret virksomheden herom og gik i øvrigt ikke ud over, hvad en ansat må orientere sine venner og bekendte om. Det er i øvrigt helt udokumenteret, at hun i en samtale med Torben Jess skulle have overtrådt sin loyalitets- eller tavshedsforpligtelse.

Heller ikke en opsigelse ville i den givne situation have været berettiget. Som kompensation for indklagedes overenskomstbrud tilkommer der efter fast arbejdsretlig praksis A en godtgørelse for usaglig afskedigelse, der passende kan fastsættes til 3 måneders løn i overensstemmelse med det for funktionærer gældende niveau, idet bemærkes, at Hovedaftalens bestemmelser ikke er gældende for ansættelsesforholdet.

Indklagede har til støtte for frifindelsepåstanden gjort gældende, at A med sine ytringer på Facebook og forholdene omkring arbejdssedlen groft misligholdte sin pligter i ansættelsesforholdet, hvorfor indklagedes bortvisning af hende den 17. april 2009 var berettiget. Det må efter forklaringen fra Kaj Lindeberg Nielsen lægges til grund, at hun tidligere havde modtaget en påtale for at have udfyldt en arbejdsseddel uden selv at have udført arbejdet, og selvom forholdet ikke isoleret set måtte kunne berettige til en bortvisning, så var det dog så groft, at det i sammenhæng med de efterfølgende skriverier på Facebook udgjorde en væsentlig misligholdelse af ansættelsesforholdet. As Facebook må i denne sammenhæng, hvor hun havde accepteret adskillige venner, som var ansat hos kunder, samarbejdspartnere og konkurrenter inden for vagtbranchen, sidestilles med et offentligt forum, hvortil der er almindelig adgang. Hun vidste da også selv, at der var grænser for, hvad hun kunne skrive på Facebook, hvilket illustreredes af hendes bemærkning til Helle Ilsøe om snakke videre på ”den ubåndede”. Oplysningen om, at hun sad på ”alt strømforsyning til hele Danmark”, kunne kun forstås som, at hun var vagt på Energinet.dk. Herved brød A en tavshedspligt, hvis overholdelse var af afgørende betydning for indklagede, hvilket hun var bekendt med i kraft af den underskrevne tavshedserklæring. Hendes ”krigserklæring” mod indklagede på Facebooken fremkom på et tidspunkt, hvor hun endnu var ansat, og må, ikke mindst set i lyset af den reaktion den affødte hos indklagedes største kunde, anses for et alvorligt brud på As loyalitetsforpligtelse. Det samme gælder de samtaler med Torben Jess, som Jette Jacobsen henviser til med sin bemærkning om ”den store”. Det forhold, at hun forinden havde orienteret indklagede om sin henvendelse til fagforeningen, gør ikke nogen forskel.

Måtte bortvisningen i den givne situation ikke blive anset for berettiget, så forelå der i hvert fald en misligholdelse af ansættelsesforholdet, som ville have berettiget til en opsigelse, og derfor skal A ikke tilkendes nogen godtgørelse for usaglig opsigelse eller i hvert fald en langt mindre godtgørelse end påstået. Rentekravet bestrides under alle omstændigheder.

Opmandens resultat og begrundelsen herfor

Bortvisningen af A den 17. april 2009 blev begrundet dels i forhold vedrørende arbejdssedlen den 6. april 2009, dels i hendes ytringer på Facebook, som af indklagede blev anset for værende en overtrædelse af hendes tavsheds- og loyalitetsforpligtelse i ansættelsesforholdet.

Efter bevisførelsen findes forholdene vedrørende arbejdssedlen ikke at udgøre nogen misligholdelse af ansættelsesforholdet. Der er herved lagt vægt på, at der i hvert fald for andre grupper af ansatte gjaldt en praksis om bytning af vagter uden om online-systemet, og at det ikke er godtgjort, at A forud for den 6. april 2009 havde modtaget en advarsel eller på anden måde var bekendt med, at en tilsvarende form for vagtbytning ikke var tilladt mellem ansatte på forskellige lønsystemer. Det er endvidere tillagt vægt, at vagtbytningen efter det oplyste ikke kan antages at være sket for at opnå nogen uberettiget vinding for A eller Kim Sandø Hansen og i øvrigt ikke påførte indklagede noget økonomisk tab.

Det findes ikke alene ved Jette Jacobsens henvisning til ”den store” godtgjort, at A i samtaler med Torben Jess havde overtrådt sin loyalitets- eller tavshedsforpligtelse over for indklagede. Det bemærkes herved, at det af Jette Jacobsens bemærkning herom ikke ses præcist, hvilke oplysninger hun havde modtaget fra sin mand, og hvorfra han havde fået de oplysninger, som fik Jette Jacobsen til at opfordre A til at ”gi’ den gas”.

Heller ikke As bemærkning om, at hun var på vagt på ”alt strømforsyning til hele Danmark” findes at udgøre en overtrædelse af hendes tavshedsforpligtelse, når henses til, at det forhold, at indklagede udførte vagtopgaver på virksomheden Energinet.dk, var almindelig tilgængelig information.

Vedrørende As ytringer på Facebook om, at ”der er erklæret krig”, ”game over, Vagt DK”, ”nu kan det da være at man langt om længe får lidt for alle de penge, man har pumpet i fagforeningen”, og ”du kan dælme tro at den får gas” findes disse – også selvom hun med rette måtte have været utilfreds med forløbet af de seneste måneder af sit ansættelsesforhold - at indeholde en negativ omtale af virksomheden til skade for dens anseelse udadtil, der gik ud over, hvad hun var berettiget til at udtale offentligt, og som var egnet til at drage hendes loyalitet over for indklagede i tvivl.

Det må ved vurderingen af disse bemærkninger på Facebook tages i betragtning på den ene side, at brugere af Facebook anvender et sprog, der nærmer sig samtaleformen og for udenforstående kan virke mere stødende end tiltænkt og opfattet af brugerne, og på den anden side at selvom der var tale om et lukket forum, hvortil kun de af A accepterede venner havde adgang, så vidste hun, at nogle af disse venner var ansat i vagtbranchen hos indklagedes kunder, samarbejdspartnere og konkurrenter, der potentielt kunne have en interesse i at anvende oplysningerne på hendes Facebook til skade for indklagede.

På denne baggrund findes As bemærkninger efter en samlet vurdering at indebære en misligholdelse af hendes loyalitetsforpligtelse i ansættelsesforholdet, som i den givne situation ville have berettiget indklagede til at opsig hende, men dog ikke en så grov misligholdelse, at den kunne begrunde en bortvisning.

Som følge heraf gives der klageren medhold i kravet om erstatning for løn i opsigelsesperioden med renter som anført nedenfor, idet bemærkes, at forfaldstiden for erstatningskravet ikke var fastsat i forvejen, men at anmodning om betaling efter de foreliggende oplysninger må anses for afgivet senest i forbindelse med forhandlingsmødet den 27. maj 2009, og at kravet derfor forrentes 30 dage fra denne dato, jf. rentelovens § 3, stk. 2. I øvrigt frifindes indklagede.

Thi bestemmes

Indklagede, Vagt DK A/S, skal til A betale erstatning for manglende opsigelsesvarsel med 111.770,17 kr., svarende til 4½ måneds varsel, med tillæg af sædvanlig procesrente fra den 27. juni 2009 til betaling sker.

Hver part skal bære egne omkostninger og betale halvdelen af opmandens honorar og udgifter.

København, den 15. september 2010

Tine Vuust